

SOCIALTJÄNST- OCH
ARBETSMARKNADSFÖRVALTNINGEN
AVDELNINGEN FÖR STADSÖVERGRIPANDE SOCIALA FRÅGOR

Färingsöprojektet/ Samverkan kring kvinnor på häkte och anstalt.

Slutrapport

Innehållsförteckning

BAKGRUND.....	3
PROJEKTPERIOD APRIL- DECEMBER 2007	3
PROJEKTPERIOD JANUARI-FEBRUARI 2008	6
PROJEKTPERIOD MARS 2008 – AUGUSTI 2009	6
VINJETTSTUDIEN.....	7
SEMINARIESERIEN	7
BARN- OCH KVINNOPERSPEKTIV	9
KONTAKTER, SAMVERKANSPARTNERS OCH NÄTVERK	9
HANDBOKSGRUPPEN	11
TÄNKT PROJEKTFÖRLÄNGNING T.O.M. FEBRUARI 2010.....	11
SLUTSATSER	12
<i>Brist på kontinuitet</i>	<i>12</i>
<i>Projektiden.....</i>	<i>12</i>
<i>Vilka nåddes av projektet?</i>	<i>13</i>
<i>Nuvarande samverkansformer</i>	<i>13</i>
<i>Planerade utbildningsinsatser i länet m.m.</i>	<i>13</i>
BILAGA:	
UTVÄRDERING AV FÄRINGSÖPROJEKTETS FÖRSTA ÅTTA MÅNADER	

Bakgrund

2007-04-01 startade Färingsöprojektet, ett samarbetsprojekt mellan socialtjänsten i Stockholms stad och kriminalvården, med stimulansmedel från länsstyrelsen.

Medel erhöles för två år; 880 000 kr för år ett och 900 000 kr för år två.

Mobilisering mot narkotika (MOB) bidrog med 400 000 kr samt kostnad för utvärdering av projektets första åtta månader.

Syftet med projektet var att utveckla rutinerna för socialtjänstens och kriminalvårdens gemensamma planering och genomförande av insatser för kvinnliga interner samt att förbättra utslussningen av kvinnorna från anstalt. Målsättningen var att kvinnornas återfall i kriminalitet och missbruk skulle minska när socialtjänsten och kriminalvården, representerad av frivård, häkte och anstalt, samarbetade kring vårdplanering, genomförande av insatser och eftervård.

I april 2007 anställdes två projektledare/ koordinators i projektet. De tillhörde organisatoriskt staben vid Stockholms stads socialtjänstförvaltning men hade sin egentliga arbetsplats på Färingsöanstalten. Till projektet kopplades en styrgrupp bestående av ansvariga chefer vid Färingsöanstalten, frivården och socialtjänstförvaltningens stab. En referensgrupp tillsattes med representanter från tre stadsdelsförvaltningar, kvinnosektionen vid Enheten för hemlösa, Färingsöanstalten, Kronobergshäktet samt tre representanter från frivården. Projektet utvärderades av SORAD vid Stockholms universitet.

Projektperiod april- december 2007

Den inledande projektperioden april- december 2007 användes till kunskaps- och informationsinhämtande, informationsspridning, kartläggningsarbete m.m.

Eftersom målgruppen intagna kvinnor på Färingsöanstalten med socialtjänsttillhörighet i Stockholms stad visade sig vara färre till antalet än vad som beräknades vid projektstart beslutades att målgruppen skulle utökas till att även omfatta kvinnor på häkte och anstalter över hela landet med socialtjänsttillhörighet i Stockholms stad. Vidare beslutades att det påbörjade klientarbetet skulle fortsätta men inte ta så mycket tid i anspråk som tidigare

planerats. För att förbättra rutiner och samverkan bedömdes det vara viktigt att även arbeta med personalen på anstalterna, frivården och socialtjänsten.

Planeringen var att Färingsöanstalten skulle besökas på två fasta dagar per vecka. Syftet var att hjälpa både intagna och personal med råd och stöd och i kontakter med socialtjänst och att påverka att gemensam planering skulle komma till stånd i ett tidigt skede. Vidare skulle Hinseberg besökas regelbundet, ca en gång per månad, i samma syfte. Kronobergshäktet skulle besökas en gång per vecka på samma sätt. Övrig tid skulle koordinatörerna besöka socialtjänst, frivård och andra verksamheter, bygga nätverk, utforma skriftliga rekommendationer och planera för gemensamma utbildningar för kriminalvård och socialtjänst. Arbetet skulle även fortsättningsvis bedrivas på flera nivåer samtidigt för att prova sig fram till det bästa sättet.

Efter någon månad upplevde koordinatörerna sitt arbete som ineffektivt och otydligt. De ansåg att de hade svårt att fylla arbetsdagarna på Färingsöanstalten och de frågor som kom från intagna och personal handlade ofta om klienter i speciella och svåra situationer från andra kommuner. Samtalen slutade oftast med att koordinatörerna fick hänvisa vidare till socialtjänsten för förklaringar och bedömningar. De intagna ville ofta ha svar på olika frågor från sin kontaktman eller socialsekreterare och koordinatörerna fick även i dessa fall hänvisa eller förmedla frågorna till dem det berörde. På Kronobergshäktet blev koordinatörerna mestadels involverade i klientärenden från andra kommuner, andra länder och med annan problematik än målgruppen. De intagna från Stockholms stad som koordinatörerna mötte på Kronobergshäktet under denna tid hade ofta, enligt egen utsago, en fungerande kontakt med socialtjänsten och någon form av planering.

I de fall koordinatörerna såg anledning att gå in och påverka t ex socialtjänstens delaktighet upplevde de svårigheter med detta, eftersom de ansåg sig sakna större mandat än t ex kontaktmannen eller häktespersonalen att påverka socialtjänstens arbete. Koordinatörerna kom fram till att klientarbetet inte ledde till de förbättringar som behövdes enligt kartläggningen och inte heller till de mål som angavs i projektplanen. De menade att projektet måste konkretiseras och smalas av. Arbetet borde enbart riktas in på en strukturell nivå – att påverka socialtjänst, frivård, häktes- och anstaltspersonal till att samarbeta tidigt med intagna klienter.

Den ena koordinatören beslutade sig i och med detta för att avsluta sin anställning i projektet i november 2007. Den andra koordinatören planerade i samråd med styrgruppen att fortsätta arbetet själv men ändrade sig efter några veckor då hon

ansåg att det var svårt att driva projektet vidare på egen hand. Hon avslutade därför sin anställning den 31 december 2007.

Projektet utgjorde inledningsvis en del av Mobilisering mot narkotikas (MOB) trestadssamarbete där Stockholm, Malmö och Göteborg ingick. Något samarbete mellan städerna kom dock aldrig igång, bl.a. beroende på att MOB:s verksamhet upphörde i december 2007. I samband med att utvärderaren vid SORAD fick annan anställning och dåvarande projektledare/koordinatorer slutade sina anställningar beslutades att utvärderingen av projektet inte skulle fortsätta. Utvärderingen kom därför att enbart omfatta projektets första åtta månader. (se bilaga 1)

Projektledarna/koordinatorerna tog fram följande förslag till förbättring av myndighetssamverkan och planeringsarbete kring kvinnor med missbruk på anstalt och häkte:

- Gemensamma utbildningar för kriminalvård och socialtjänst för ökad kunskap om målgruppen, kvinnor med missbruk som sitter på anstalt/häkte.
- Gemensamma informationsutbytesdagar för kriminalvård och socialtjänst för ökad kunskap om varandras verksamheter och uppdrag. Diskussionsforum med möjlighet att dela erfarenheter och lyfta fram goda exempel.
- Att frivården kallar till tidiga planeringsmöten för klienter på anstalt. Vid planeringsmötena deltar kontaktman, klient, frivårdsinspektör och socialsekreterare. Syftet ska vara att hjälpas åt att hitta det bästa möjliga alternativet för klienten i form av boende och behandling vid frigivning eller utslussning från anstalt.
- Att kontaktmännen på anstalten kallar till tidiga planeringsmöten när det gäller klienter med kortare straff som inte har frivårdskontakt. Vid planeringsmötena deltar kontaktman, klient och socialsekreterare. Syftet ska vara att vi hjälps åt att hitta det bästa möjliga alternativet för klienten i form av boende och behandling vid frigivning eller utslussning.

- Att socialtjänsten aktivt söker upp klienter som sitter på häkte, för motivationsarbete och planering inför en eventuell frigivning om klienten önskar.
- Att personal vid anstalt, frivård och socialtjänst ser varandra som resurser och på ett prestigelöst sätt tar hjälp och råd från varandra i klientarbetet.
- Att alla inblandade fokuserar på klientens individuella och aktuella behov.

Projektperiod januari-februari 2008

Inför styrgruppsmöte 2008-01-08 fick styrgruppens medlemmar i uppdrag att var och en ta ställning till om de ansåg att projektet skulle avslutas eller fortsätta, och i så fall med vilken inriktning. Vid mötet var samtliga deltagare överens om att projektet skulle fortsätta, men med en tydligare strategisk inriktning än tidigare. Bedömningen var att det fanns en rad viktiga uppgifter att arbeta vidare med inom ramen för projektet, bl.a. utifrån de förslag till förbättringar av myndighetssamverkan som tagits fram. Vidare beslutades att projektet skulle ha ett tydligt genus- och barnperspektiv. För att förtydliga att projektet fått ett mer strategiskt innehåll och vidgats till att omfatta fler verksamheter än tidigare ändrades projektets namn till *"Samverkan kring kvinnor på häkte och anstalt"*.

Projektperiod mars 2008 – augusti 2009

En ny projektledare rekryterades och började sin anställning 08-03-10. Del två av projektet påbörjades därmed och en ny projektplan utarbetades (se bilaga 2).

Projektledaren hade sin arbetsplats på socialtjänstförvaltningen och hade nära samarbete med frivården, stadsdelsförvaltningarna och kvinnosektionen vid Enheten för hemlösa, Kronobergshäktet och kvinnoanstalter. Samarbete skedde också med beroendevården, klient-/frivilligorganisationer samt andra berörda samarbetspartners.

Under en introduktionsperiod tillbringade projektledaren tre dagar på Frivården Fridhemsplan och introducerades där i frivårdens arbete och fick möjlighet att presentera sig för personal, då särskilt de kvinnohandläggare som primärt kom att beröras av projektet. Projektledaren satte sig också in i de delrapporter och den utvärdering av projektet som gjorts så långt. Därefter genomgick hon Stockholms stads projektledarutbildning vilken löper över två dagar samt deltog i femdagars

basutbildning för medarbetare som arbetar med kvinnor i kriminalvården, anordnad av Kriminalvården Region Mitt. Hon deltog vidare i ett antal konferenser och seminarier som hade relevans för projektet.

Vinjettstudien

Under våren 2008 genomfördes en vinjettstudie inom projektet. Syftet var att tydliggöra hur samverkan mellan kriminalvård och socialtjänst fungerade kring vårdplanering och genomförande av insatser vid den aktuella tidpunkten, vad som fungerade bra och vad som behövde förbättras. Studien vände sig till vuxen-/missbruksenheterna vid samtliga stadsdelsförvaltningar i Stockholm, Kvinnoteamet på socialtjänstförvaltningens enhet för hemlösa, Frivården Fridhemsplans kvinnohandläggare, Kronobergshäktets kvinnoavdelning, Hinsebergsanstalten samt Färingsöanstalten. Samtliga enheter deltog i studien förutom två av stadsdelsförvaltningarna.

Som en del av vinjettstudien hölls uppföljande samtal kring vinjetterna och kring samverkan med samtliga svarande enheter. Samtalen spelades in, transkriberades och sammanställdes med de skriftliga svar som inkommit. Därefter sammanställdes ett arbetsmaterial som presenterades för referensgrupp och styrgrupp. Resultatet från studien redovisades och diskuterades vid ett seminarium. Vinjettstudien redovisas i bilaga.)

Resultatet från studien kom bl.a. att ligga till grund för utformandet av de utbildningsseminarier som hölls inom projektet. Tanken var också att erfarenheterna från studien skulle användas i samband med framtagandet av en metodhandbok/guide för samverkan mellan kriminalvård och socialtjänst.

Seminarieerien

Ett av projektets mål var att utveckla och sprida kunskap om frihetsberövade kvinnor och deras särskilda behov. För att genomföra detta arrangerades ett antal seminarier. Seminariernas teman var sprungna ur dels vad som framkommit i vinjettstudien, dels genom samtal i styr- och referensgrupp samt i de övriga referensforum som projektledaren haft. Genomgående var syftet att sprida kunskap om frihetsberövade kvinnor och deras särskilda behov. Seminarierna sökte därmed tillvarata projektets uttalade kvinno- och barnperspektiv.

Följande fem seminarier arrangerades inom projektet:

2008-11-21 arrangerades ett halvdagsseminarium om Kriminalvårdens uppdrag, arbetssätt, organisation och olika typer av påföljder. Inbjudna föreläsare informerade om de olika påverkansprogram som erbjuds inom kriminalvården, då särskilt de som erbjuds kvinnor, om arbetet på kvinnoavdelningen på Kronobergshäktet samt om arbetet på Riksmottagningen för kvinnor på Hinseberg. Inbjudna till seminariet var samtliga vuxen-/missbruksenheter i Stockholms stad, enheten för hemlösa samt frivilligorganisationer som möter målgruppen i sitt arbete och som på något sätt samverkar med Kriminalvården. Antalet deltagare var 50 personer.

2008-12-08 hölls ett heldagsseminarium om destruktiva relationer och självkänsla. Dagen behandlade teman som förhållningssätt och bemötande för att bäst kunna hjälpa de kvinnor som socialtjänsten och kriminalvården möter, mäns våld mot kvinnor och våldets spiral, hur man kan arbeta med 12-stegsmetoden vid misshandel och missbruk samt medberoendemekanismer. Inbjudna till seminariet var samtliga vuxen-/missbruksenheter i Stockholms stad, enheten för hemlösa, Kronobergshäktet, Frivården Fridhemsplan, Frivården Sollentuna, Färingsöanstalten, Hinsebergsanstalten, stadens egna boenden samt frivilligorganisationer som möter målgruppen i sitt arbete. Antalet deltagare var 90 personer.

2009-02-13 arrangerades ett heldagsseminarium om att vara frihetsberövad och förälder samt att vara barn till någon som är frihetsberövad. Seminariet samarrangerades med Bryggan Stockholm som kontinuerligt under projektets gång var en samarbetspartner och bidrog till att på bästa sätt tillvarata projektets barnperspektiv. Under dagen presenterade Annelie Björkhagen – Turesson, Malmö högskola sin doktorsavhandling "Mor i fängelse". Bryggan berättade om sin verksamhet och visade sin animerade kortfilm "Emilia" som handlar om att vara barn till en frihetsberövad. Det arbetsmaterial som finns till filmen presenterades. Avslutningsvis berättade ansvarig för Kriminalvårdens barnombud i Region Stockholm om barnombudens arbete och tre ombud, ett från häktet Huddinge, ett från Hinsebergsanstalten och ett från Frivården Fridhemsplan redogjorde för sina arbetsuppgifter. Inbjudna till seminariet var samtliga vuxen-/missbruksenheter och barn- och ungdomsenheter i Stockholms stad, enheten för hemlösa, Kronobergshäktet, Frivården Fridhemsplan, Frivården Sollentuna, Färingsöanstalten, Hinsebergsanstalten, stadens egna boenden, familjehemskonsulenter samt frivilligorganisationer som möter målgruppen i sitt arbete. Antalet deltagare var 110 personer.

2009-02-19 hölls ett halvdagsseminarium om neuropsykiatriska funktionsnedsättningar hos kvinnor med fokus på ADHD. Under dagen presenterades kunskap kring ADHD och neuropsykiatriska funktionsnedsättningar hos kvinnor. Därutöver redovisades resultat från den screeningstudie för ADHD av den kvinnliga populationen på anstalter som Magnus Hussmottagningen /Beroendecentrum Stockholm gjort under hösten 2008 på uppdrag av Kriminalvården samt Neuropsykiatriska mottagningen, bland annat med avseende på minnesträning och anhörigstöd. Inbjudna till seminariet var samtliga missbruksenheter i Stockholms stad, EFH, Kronobergshäktet, Frivården Fridhemsplan, Frivården Sollentuna, Färingsöanstalten, Hinsebergsanstalten, stadens egna boenden, samt frivilligorganisationer som möter målgruppen i sitt arbete. Antalet deltagare var 70 personer.

2009-04-29 arrangerades ett halvdagsseminarium om socialtjänstens uppdrag, arbetssätt och organisation. Under dagen behandlades hur tillhörighetsutredningar går till, regelverket kring ekonomiskt bistånd samt hur handläggning av ärenden och missbruksutredningar bedrivs. Inbjudna till seminariet var Kronobergshäktet, Frivården Fridhemsplan, Frivården Sollentuna, Färingsöanstalten, Hinsebergsanstalten samt verksamheter och frivilligorganisationer som möter målgruppen i sitt arbete och som på något sätt samverkar med Socialtjänsten. Antalet deltagare var 25 personer.

Barn- och kvinnoperspektiv

För att stärka och säkerställa projektets barnperspektiv skedde en tät samverkan med Bryggan Stockholm. Denna samverkan tog sig bl.a. uttryck i det tidigare nämnda samarrangerade seminariet. Vidare besökte under våren en tvärpolitisk grupp från socialutskottet Bryggan och då inbjöds "Samverkan kring kvinnor på häkte och anstalt" att vara med. Gruppen besökte ett urval verksamheter för att sätta sig in i frihetsberövade kvinnors situation. Under mötet presenterades såväl Bryggans verksamhet som projektet. Kontakten med RFHL:s verksamhet Q-jouren var även den frekvent vilket tydliggjorde och stärkte projektets kvinnoperspektiv.

Kontakter, samverkanspartners och nätverk

Projektledaren har haft ett stort kontaktnät och många samarbetspartners. Bland dessa kan nämnas stadsdelsförvaltningarnas enheter för missbruk/vuxna, Kvinnoteamet samt projektet "Förbättrad utsluss från Kriminalvård samt brottsprevention" vid socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningens enhet för hemlösa, prostitutionsenhet och Preventionscentrum Stockholm, Integrerat team

för opiatberoende kriminalvårdsklienter (ITOK), Krami, Häktet Kronoberg, Färingsöanstalten, Hinsebergsanstalten, Frivården Fridhemsplan, barnombud vid kriminalvården region Stockholm, Bryggan Stockholm, häktesuppsökare, Kvinnoforumsgruppen (där uppsökarenheten för vuxna, StGöransteamet och prostitutionsenheten regelbundet träffas), Kvinnoverksamheten Enskede-Årsta-Vantör, Kvinnohemmet Rosen, Klaragården, Q-jouren (RFHL:s kvinnojour som arbetar med våldsutsatta kvinnor med missbruk), VF-teamet Enskede-Årsta-Vantör samt Rättspsykiatriska öppenvården vid Huddinge sjukhus (RPÖV)

Samverkan skedde även med kriminalvårdens särskilda kvinnosatsning.

I maj 2008 presenterades *"Samverkan kring kvinnor på häkte och anstalt"* på Rådslaget, ett samverkansforum som anordnas regelbundet av Beroendecentrum Stockholm, socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen och kriminalvården för verksamma inom länets kommuner, beroendevård, psykiatri, kriminalvård och frivilligorganisationer. Denna gång var temat för Rådslaget kvinnor och missbruk och hade 175-200 deltagare.

Regelbundna möten hölls med "Häktesgruppen" bestående av en av kriminalvårdens uppsökare, en av socialtjänstförvaltningens uppsökande socialsekreterare samt en vårdare som arbetar på kvinnoavdelningen på häktet. Syftet med dessa möten var att på ett tidigt stadium få information om eventuella nya trender och tendenser inom målgruppen samt att få information om vilka specifika svårigheter som uppstår kring målgruppen när de befinner sig på häktet. Projektledaren besökte även regelbundet Hinseberg och en grupp bestående av klienthandläggare och kriminalvårdsinspektör (KvInsp). Syftet med dessa besök var även där att inhämta information om situationen på Hinseberg och de specifika problem och svårigheter som kan uppstå på just den enheten. Ett liknande arrangemang upprättades kring Färingsöanstalten men utformades så att projektledaren, kontaktmannagruppen på Färingsö och KvInsp träffades vid ett par tillfällen per termin.

Den första oktober 2008 startade Enheten för hemlösa vid socialtjänstförvaltningen ett projekt som syftar till att minska hemlösheten för män och kvinnor i samband med utskrivning från kriminalvård, samt förebygga återfall i brott. Detta projekt hade tydliga beröringspunkter med *"Samverkan kring kvinnor på häkte och anstalt"*, varför samarbete och kunskapsutbyte mellan projekten kom att ske.

Projektet var även representerat i den samverkansgrupp mellan kriminalvård och socialtjänst som träffas ungefär två gånger per termin samt i kriminalvårdens kvinnofokusgrupp.

Handboksgruppen

En handboksgrupp med kompetens från både kriminalvården och socialtjänsten bildades. Gruppens uppgift var att bidra med sin kompetens och att läsa de texter som skrevs och på annat sätt aktivt delta i utformandet av handboken. Gruppen träffades med en frekvens av ungefär en gång i månaden. Inför arbetet med handboken fördes omfattande diskussioner kring huruvida dokumentet som författas inom projektet skulle vara kvinnospecifikt eller könsneutralt. Ett beslut fattades slutligen kring att dokumentet skulle innehålla en könsneutral del, dels för att samverkan i sig inte är eller bör vara beroende på individens kön, dels skulle användbarheten för dokumentet öka väsentligt om det rörde samtliga kriminalvårdsklienter. Beslut fattades dock att projektets kvinnofokus skulle belysas och tydliggöras i ett särskilt avsnitt liksom projektets uttalade barnperspektiv. Handboken var inte färdig den 31 maj då projektet skulle avslutas.

Tänkt projektförlängning t.o.m. februari 2010

I juni 2009 ansökte förvaltningen hos länsstyrelsen om en förlängning av projektet t.o.m. februari 2010. Avsikten med den sökta förlängningen var följande:

- Att knyta an projektet till andra pågående projekt som hade utslussning från anstalt i fokus. Detta för att förhoppningsvis erhålla en synergieffekt.
- Att slutföra arbetet med handboken för samverkan
- Att fortsätta seminarieriet och genomföra workshops där man arbetade med fiktiva fall/vinjetter samt implementering av handboken.
- Att knyta an Beroendevården till projektet då merparten av målgruppen även har en beroendeproblematik som bör beaktas under utslussningsskedet.

Ansökan beviljades, men projektledaren beslutade sig trots detta för att lämna projektet för annan anställning. Hon slutade sin anställning i augusti 2009 och det visade sig vara svårt att hitta ny lämplig projektledare som skulle kunna slutföra arbetet med handboken, genomföra seminarier och fortsätta utveckla samverkansarbetet. Med anledning av detta beslutades att lägga ner projektet.

Slutsatser

Syftet med projektet var som tidigare nämnts att utveckla rutinerna för socialtjänstens och kriminalvårdens gemensamma planering och genomförande av insatser för kvinnliga interner samt att förbättra utslussningen av kvinnorna från häkte och anstalt. Projektet skulle också utveckla och sprida kunskap om frihetsberövade kvinnor och deras särskilda situation och behov samt ha ett tydligt barnperspektiv. I efterhand kan konstateras att projektet inte lyckades uppnå alla dessa syften, bl.a. kom den planerade handboken aldrig att slutföras. Däremot kom projektet att i stor omfattning sprida kunskap om frihetsberövade kvinnors situation. Projektet kom också att sätta fokus på situationen för barn som växer upp med föräldrar som är aktuella inom kriminalvården. Därutöver förmedlades kunskap om de olika huvudmännens uppdrag och arbetssätt.

Brist på kontinuitet

Projektet kom att lida av bristen på kontinuitet. Tre projektledare slutade sina anställningar innan projektet slutfördes. Det fanns olika anledningar till detta, men en bidragande orsak kan ha varit att det många gånger är tungt att driva projekt som involverar olika huvudmän och som inte har en naturlig förankring i någon av organisationerna. Inledningsvis utgjorde projektet en del av Mobilisering mot narkotikas (MOB) trestadssamarbete mellan Stockholm, Malmö och Göteborg, men något konkret samarbete kom aldrig igång, bl.a. p.g.a. att MOB avslutades i december 2007. Även utvärderaren vid SORAD slutade sin anställning vilket medförde att den utvärdering som bekostades av MOB enbart omfattade projektets första åtta månader. Även inom styrgruppen för projektet skedde förändringar. Sommaren 2009 hade samtliga styrgruppsmedlemmar utom representanten från socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen bytts ut.

Projektidén

Den ursprungliga projektidén, att placera projektmedarbetare/koordinatorer på en anstalt, visade sig vara en bättre idé i teorin än i praktiken. Projektmedarbetarna uppfattade sina roller som otydliga och ansåg att deras uppgift som länk mellan anstalt och ordinarie socialtjänst inte fyllde någon större funktion. Den första projektperioden april- december 2007 fyllde däremot en viktig funktion för kartläggning och informationsinsamlande och kom att få formen av en förstudie som tog fram förslag till förbättring av myndighetssamverkan och planeringsarbete kring kvinnor med missbruk på anstalt och häkte. Dessa förslag kom att utgöra utgångspunkten för projektets fortsatta inriktning och innehåll.

Vilka nåddes av projektet?

Projektet hade ett mycket brett kontaktnät och involverade, förutom olika verksamheter inom socialtjänsten och kriminalvården, även frivillig-/klientorganisationer aktivt i arbetet. Seminarierieten fokuserade på så viktiga områden som barnperspektiv, destruktiva relationer och våld mot kvinnor, neuropsykiatri och missbruk samt de olika huvudmännens uppdrag och nådde ett stort antal deltagare. De utvärderingar som gjordes efter varje seminariepass visade att seminarierna var mycket uppskattade. Projektledaren medverkade även i olika sammanhang där samverkan mellan myndigheter, frihetsberövade kvinnors behov, föräldraskap, barnperspektiv etc. diskuterades.

Nuvarande samverkansformer

Olika samverkansformer finns sedan tidigare mellan kriminalvården och stadens socialtjänst och målsättningen är att dessa ska leva vidare och utvecklas. Några planer på att starta ytterligare samverkansgrupper som fokuserar på kvinnornas specifika behov finns inte i dagsläget. Som exempel på fungerande samverkansformer kan nämnas de gemensamma samverkansmöten mellan representanter från stadsdelsförvaltningarna, enheten för hemlösa, uppsökarenhetens uppsökare på Kronobergshäktet, frivården och kriminalvårdens häktesuppsökare som genomförs regelbundet.

Under vintern 2010 har de tidigare beslutade gemensamma överenskommelserna för samverkan mellan kriminalvården och stadens socialtjänst i samband med kontraktsvård och vårdvistelse enligt 56 § lagen om kriminalvård i anstalt (KvaL) uppdaterats och spridits inom respektive organisation.

Planerade utbildningsinsatser i länet m.m.

En fyra dagars basutbildning i riskbruk, missbruk och beroende- kunskap till praktik kommer under senhösten 2010 att genomföras för personal inom länets socialtjänst, kriminalvården, beroendevården, psykiatri, primärvården och frivilligorganisationer. Under hösten genomförs också gemensamma utbildningsdagar för personal inom beroendevården, frivården och länets socialtjänst i samband med att frivården knyts närmare de lokala beroendemottagningarna och att samarbetet mellan beroendevård och kriminalvård intensifieras.

Personal som arbetar inom missbruksområdet i länets socialtjänst, kriminalvården, beroendevården och frivilligorganisationer möts regelbundet i gemensamma Rådslag.